

Jeg haaber dog ikke, at det skal lykkes at faa lagt den Betydning i den „grundige Behandling“ af dette Lovforslag i et Udvalg, som det ærede Medlem ganske sikkert lægger i Ordene „grundig Behandling“. Jeg haaber, det skal lykkes i Resten af indeværende Samling at faa denne Sag gennemført. Jeg kan slet ikke erkende Rigtigheden af det, som det ærede Medlem udtalte om den Arbejdstid, der er givet det høje Landsting, thi jeg skulde dog tro, at naar et Lovforslag af en saadan Vigtighed ligger paa Rigsdagens Bord, er fremsat i det høje Folketing, er undergaaet en grundig Udvalgsbehandling gennem en hel Række Faser, som er drøftet af de enkelte Partiers Udvalgsmedlemmer og i Partierne, saa har ethvert Partimedlem været stillet overfor de Problemer, et saadant Forslag stiller, og har haft Lejlighed til at tage Stilling til dem, har, hvad enten dette Partimedlem er Medlem af det ene eller det andet Ting, haft Lejlighed til at gøre sin Indflydelse gældende. Derfor kommer efter min Overbevisning dette Lovforslag til det høje Landsting i en Skikkelse, paa hvilken de enkelte Medlemmer af de forskellige Partier har haft Indflydelse, og endvidere i en Skikkelse, som, hvad alle Enkeltheder angaar, er ærede Medlemmer særdeles vel bekendt, og jeg kan da ikke skønne rettere end, at det maatte være muligt med nogen god Villie at føre denne Sag til Afslutning i indeværende Rigsdagssamling. Jeg tror, at man derigennem vil bidrage til at standse en Udvikling indenfor Kommunerne med Hensyn til Alderdomsunderstøttelsens Vækst, som det er fornødent at standse. Jeg tror, at man gennem Overgangen til de faste Satsler bidrager til at bane Vejen for en delvis Indførelse af Folkeforsikringstanken, og ikke mindst dette synes mig at maatte opfordre denne Tankes Venner til med god Villie at arbejde med paa denne Sags snarlige Løsning.

C. F. Sørensen: Det konservative Folkepartis Ordfører, det ærede 3die Medlem for 5te Kreds (J. Chr. Møller), udtalte i Begyndelsen af sit Foredrag, at dette Lovforslag ikke havde mange virkelige Venner. Jeg tror, at denne Udtalelse staar for det ærede Medlems og maaske en Del af hans Partifællers egen Regning, thi det er min Opfattelse, at Aldersrenteprincippet har mange virkelige Venner ikke alene indenfor den danske Rigsdag, men ogsaa i hele det danske Folk, og det var denne venskabelige Følelse, jeg tillod mig paa mit Partis Vegne at give Udtryk i den Tak,

jeg i Gaar rettede til Indenrigsministeren for Fremsettelsen af et Forslag, hvilende paa dette Princip. Det er fuldkommen rigtigt, hvad den højtærede Indenrigsminister udtalte, at intet Parti havde stemt imod i Folketinget. Mit Parti i Folketinget forbeholdt sig sin Stilling under Sagens videre Gang i Rigsdagen, ligesom jeg ogsaa i Gaar paa mit Partis Vegne i dette Ting forbeholdt os vor Stilling til Loven. Naar vi forbeholdt os vor Stilling under Sagens videre Behandling, var det, fordi der er enkelte Spørgsmaal i Forslaget, som vi kunde ønske klaret, enkelte Spørgsmaal, som jeg ogsaa i min Ordførelse i Gaar tillod mig at udtale mig udførligt om; men jeg tror, jeg tør sige i Modsætning til det ærede Medlem, der talte paa det konservative Folkepartis Vegne, at Aldersrenteprincippet har mange og virkelige Venner i dette Land; det staar blot til de førende Partier paa Rigsdagen at afgøre, om Loven skal faa en saadan Form, at der bliver fuld Tilfredshed med den, naar den bliver gennemført. At dette bliver Tilfældet, tvivler jeg nu noget om, fordi jeg vedbiivende tror, at Satserne, ikke mindst for Købstadkommunernes Vedkommende, er lavere, end de burde være.

Jeg skal føje et Par Bemærkninger til nogle Udtalelser, som det ærede 3die Medlem for 5te Kreds (J. Chr. Møller) kom med. Overfor Udtalelser, jeg fremsatte i Gaar, udtalte det ærede Medlem, at han ikke kunde forstaa, at Forsikringsprincippet ikke kunde vinde Genlyd ogsaa indenfor Socialdemokratiet, thi, sagde det ærede Medlem, naar Stats- og Kommune-tjenestemænd kan betale 2—5 pCt. af deres Løn som Bidrag til deres Pension, maa ogsaa alle andre gennem en Forsikring kunne betale et saadant Beløb eller et lignende. Men her er der et Forhold, som det ærede Medlem ikke synes at forstaa, og som jeg gerne ved et ringe Bidrag vil søge at bibringe det ærede Medlem en bedre Forstaaelse af. Forholdet er netop det, at Tjenestemænd i Stat og Kommune og arbejdende Kvinder og Mænd i de frie Erhverv ikke er stillet ens i Kampen for Tilværelsen. Stats- og Kommunefunktionærer har deres faste Arbejde, en Del maaske med en relativt ringe Løn, men de har deres faste Arbejde, som de ved, de kan stole paa Aar ud Aar ind, saa længe de lever, og saa længe de passer deres Gerning. Det giver en helt anden solid Basis at leve Livet paa, end de har, der ikke er Stats- eller Kommune-tjenestemænd med Udsigt til en fast Pension, de, der maa fortjene deres Brød ved løst Arbejde, og som ofte maa lide under Ar-